

נזיר כט

משנה. האיש מדיר את בנו בנזיר, ואין האשה מדרת את בנה בנזיר.

נושא הקושי	ר' יוחנן	ורבי יוסי ברבי חנינא אמר ריש לקיש
איש אין, אבל אשה לא, מאי טעמא?	הלכה היא בנזיר	כדי לחנכו במצות
קושי ראשון על ריש לקיש	אשה לא מדרת את בנה	אי הכי, אפי' אשה נמי! <u>תירוץ</u> : קסבר: איש חייב לחנך בנו במצות, ואין האשה חייבת לחנך את בנה.
קושי שני	בנו ולא בתו	אלא לריש לקיש, אפילו בתו! <u>תירוץ</u> : קסבר: בנו חייב לחנכו, בתו אינו חייב לחנכה.
קושי שלישי	רק בנזירות לא בנדריים	אלא לריש לקיש, אפילו נדריים נמי! <u>תירוץ</u> : לא מיבעיא קאמר, לא מיבעיא בנדריים דלית ליה ניוול, אלא אפילו בנזירות דאית ליה ניוול, אפילו הכי חייב לחנכו.
קושי רביעי	מיחה או שמיחהו קרוביו	אלא לרבי יוסי ברי' חנינא אמר ריש לקיש, כל כמיניהון קרובים דאמרין ליה לא תיגמריה מצות! <u>תירוץ</u> : קסבר: כל חינוך דלא חשיב לא ניחא ליה.
קושי חמישי	מגלח ועביד הקפה	אלא לר' יוסי ברי' חנינא אמר ר"ל כדי לחנכו במצות, הא קעביד הקפה! <u>תירוץ</u> : קסבר: הקפת כל הראש מדרבנן, וחינוך מדרבנן, ואתי חינוך דרבנן ודחי הקפה דרבנן.
קושי שישי	מגלח מייתי קרבן	אלא לרבי יוסי ברבי חנינא אמר ריש לקיש כדי לחנכו במצות, הא קא מייתי חולין לעזרה! <u>תירוץ</u> : קסבר: חולין בעזרה לאו דאורייתא.
קושי שביעי	כי מיטמא מייתי קרבן ציפרין ואכיל כהן מליקה	אלא לרבי יוסי ברבי חנינא אמר ריש לקיש, הא קאכיל נבילה! <u>תירוץ</u> : קסבר כרבי יוסי ברי' יהודה: <ul style="list-style-type: none"> • דאין שחיטה לעוף מן התורה, • וחולין בעזרה לאו דאורייתא.

קסבר כרבי יוסי ברי' יהודה: דאין שחיטה לעוף מן התורה, וחולין בעזרה לאו דאורייתא.
קושי: וסבר רבי יוסי הכי? והתניא, ר' יוסי ברבי יהודה אומר: **מנין לחטאת העוף שהיא באה על הספק שאינה נאכלת? תלמוד לומר: והגם את זבול וצכר ופנקפה, מקיש נקבה לזכר,**

מה זכר	אף נקבה
מביא קרבן על הודאי	מביאה קרבן על הודאי
מביא על הספק	מביאה על הספק
ממין שהוא מביא על הודאי מביא על הספק	ממין שהיא מביאה על הודאי מביאה על הספק
<u>הצעה</u> : אי מה זכר מביא קרבן ונאכל דחייה: לא, אם אמרת בזכר - שכן איסור אחד	אף נקבה מביאה קרבן ונאכל! תאמר בנקבה ששני איסורין: מאי שני איסורין? לאו איסור נבילה וחולין בעזרה!

הקושי הוא שמשמע מכאן שאיסור נבילה אסור מדאורייתא לר' יוסי ברי' יהודה
תירוץ: מתקיף לה רב אחא בריה דרב איקא: ודילמא מיחייב עליה, משום דמיתחזי כתרין איסורין מדרבנן.

הצעה: לימא כתנאי:

רבי יוסי ברכי יהודה	רבי	עד מתי מדיר את בנו בנזיר?
עד שיגיע לעונת נדרים כדי לחנכו במצות, וכיון דנפיק מרשותיה תו לא מיחייב!	הלכה היא בנזיר, ואף על גב דהגיע לעונת נדרים, מדיר ליה ואזיל עד דמייתי שתי שערות	הצעה – בסיס למחלוקת כמחלוקת ר"י ור"ל
מופלא הסמוך לאיש דאורייתא	מופלא הסמוך לאיש דרבנן ואתיא דאורייתא דחיא דרבנן	הצעה אלטרנטיבית - דכולי עלמא - הלכה היא בנזיר, והכא במופלא הסמוך לאיש קמיפלגי
לא אתי חינוך דרבנן ודחי מופלא הסמוך לאיש.	אתי חינוך דרבנן ודחי מופלא הסמוך לאיש דרבנן	הצעה אלטרנטיבית - דכולי עלמא - כדי לחנכו במצות, ומופלא הסמוך לאיש דרבנן היא

העמדת מחלוקת רבי ור' יוסי בר' יהודה במחלוקת תנאים אחרת: לימא הני תנאי כי הני תנאי; דתניא:

רבי יוסי	רבן גמליאל	
לידע אם הגיע לעונת נדרים אם לאו	בודקו לידע אם הביא שתי שערות אם לא הביא	מעשה ברכי חנינא שהדירו אביו בנזיר, והביאו לפני רבן גמליאל
כרבי יוסי בר' יהודה	כרבי	התאמה למחלוקת הקודמת

אמר לו: רבי, אל תצטער לבודקני, אם קטן אני - אהיה בשביל אבא, אם גדול אני - אהיה בשביל עצמי; עמד רבן גמליאל ונשקן על ראשו, אמר: מובטח אני בזה שמורה הלכה בישראל! אמרו: לא היו ימים מועטים עד שהורה הוראה בישראל. קושי על דברי הברייתא:

- בשלמא לרבי יוסי בר' יהודה, דאמר עד שיגיע לעונת נדרים, היינו דקאמר אם קטן אני אהיה בשביל אבא;
- אלא לרבי, דאמר עד שיביא שתי שערות, ואם גדול אני אהיה בשביל עצמי? הא ברשותיה דאבוה קאים

